

Chính Trị Cộng Đồng

Chúng ta đang sống trong chính thể tự do, dân chủ và hưởng dụng đầy đủ các quyền tự do căn bản. Cũng nhờ được hưởng quyền tự do lập hội, tự do ngôn luận mà người Việt ly hương thành lập hàng ngàn hiệp hội tại các nước tự do mà không bị “công an” bóp rập, kiểm soát miễn là sự sinh hoạt không vi phạm trật tự công cộng, hay chủ trương khuynh đảo chính quyền.

Mặc dù mục tiêu chung của các cộng đồng là sinh hoạt ái hữu, xã hội nhưng chúng ta quyết không ngại về các hoạt động liên quan đến việc bày tỏ lập trường quốc gia. Nếu có chủ trương không đem chủ trương chính trị của các chính đảng vào sinh hoạt đoàn thể xã hội cũng chẳng qua chỉ nhằm mục đích để bảo toàn sự hiệp nhất trong sinh hoạt xã hội hằng ngày. Vì nếu dùng hội ái hữu, cộng đồng làm địa bàn hoạt động cho các đoàn thể chính trị, hội viên có thể bị phân hóa hoặc bị dằn co giữa những chủ trương, đường lối khác nhau của các chính đảng. Ví dụ đảng Cộng Hoà và đảng Dân Chủ, tuy cùng chủ đích phục vụ quyền lợi chung của quốc gia Hoa Kỳ nhưng mỗi đảng có những chính sách khác nhau về các vấn đề nội chính như quốc phòng, an sinh, giáo dục, kinh tế, thuế khóa... và chính sách ngoại giao.

Tại các tiểu bang Hoa Kỳ, các Cộng Đồng, các hội ái hữu, xã hội, thiện nguyện thường lập theo luật Hiệp Hội Bất Vụ Lợi (Not for profit organization–NPO) và muốn được hưởng quy chế Miễn Thuế Liên Bang (IRC. S. 503(c) (3), hội bất vụ lợi phải hội đủ một số điều kiện trong đó điều kiện không được dùng quỹ của hội để tài trợ các sinh hoạt chính trị.

Khi nói đến hoạt động chính trị theo mục đích của Sở Thuế Liên Bang (IRS) nên được hiểu là không được dùng ngân quỹ (được miễn thuế) để vận động cho các ứng cử viên của các đoàn thể chính trị ra tranh cử; không được phân phối lợi nhuận cho hội viên; quỹ chỉ được dùng vào các công tác nhân đạo, tôn giáo, giáo dục, khoa học theo chủ đích của hội. Mục đích tránh sự thiên vị giữa các ứng cử viên hoặc gây ảnh hưởng bất chính trái với chính sách chung (undue influence against public policy).

Tuy nhiên, không phải nhất cử, nhất động, đều bị cấm đoán. Nếu các cộng đồng, hội ái hữu, xã hội tổ chức một buổi tranh luận giữa các ứng cử viên góp phần giáo dục cử tri (voter education) hay **vận động cho nhân quyền, tự do, dân chủ** thì lại [là] một hành vi đáng khích lệ và quy chế bất vụ lợi không bị phương hại miễn là sự đóng góp không chiếm phần lớn ngân sách. Nói khác đi, luật ngăn ngừa những hành vi thiên vị, phe phái chứ không ngăn cản các hành vi nhân đạo, giáo dục vì công ích.

Cũng vậy, bày tỏ thái độ tôn trọng tự do, dân chủ và nhân quyền không phải là một hành vi thiên vị phe phái mà là hành động đáng khích lệ, như đã quy định trong lời mở đầu của Hiến Pháp Hoa Kỳ, nhằm phục vụ công ích: *“Establish Justice, insure domestic Tranquility, provide for the common defense, promote the general Welfare, and secure the Blessings of Liberty to ourselves and our Posterity”*. *Thiết lập công lý, nội an, quốc phòng, an sinh, và bảo toàn Hồng Ân được sống trong Tự do cho chúng ta và cho các thế hệ Mai hậu.*

Phải chăng đó cũng là ước vọng mà chúng ta cuu mang trong hoài bão: Mong sao cho quê hương Việt Nam được an bình, thịnh trị, đồng bào và các thế hệ mai hậu được sống trong tự do và hạnh phúc. Sự bày tỏ lập trường quốc gia, không đồng lõa với độc tài dưới bất cứ hình thức nào, tức là gián tiếp ưu tư cho hạnh phúc đồng bào quốc nội, là một việc làm vì nhân nghĩa trong tinh thần “Một con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ” nói lên tâm hồn cao thượng của người Việt cao quý. “Dù hận nước chưa trả xong, đầu đã bạc, nhưng gươm mài bóng nguyệt đã bao ngày”. Vì hạnh phúc chân chính chỉ đến với chúng ta khi nào chúng ta nhìn thấy đồng bào quốc nội được sống trong hạnh phúc.

Hiến pháp VNCH đặt CS ra ngoài vòng pháp luật. Hoạt động cho CS bị cấm đoán dưới mọi hình thức. Hiến pháp Hoa Kỳ bảo đảm các quyền tự do căn bản của con người, do đó mặc nhiên cấm đoán những hành vi xét ra vi phạm hay cản trở sự thực hiện các quyền tự do hiến định chẳng những cho công dân Hoa Kỳ mà triết lý hành động này còn hướng dẫn, chỉ đạo hoạt động của Hoa Kỳ trên toàn thế giới.

Trong suốt 100 năm sau ngày ban hành bản Tuyên Ngôn Cộng Sản Quốc Tế (1848–1948), phong trào CSQT đã bành trướng qua các liên minh (Communist Comintern): Phong trào Đệ nhất (1864–1876), Đệ nhị (1889–1918), Đệ tam (1919–1943) và Đệ tứ Quốc Tế (1938–1953). Mục đích của CSQT nhằm lật đổ chính quyền tư bản, lấy giải thoát giai cấp vô sản làm cứu cánh và kỳ vọng đạo binh vô sản thế giới kết hợp để tiêu diệt tư bản vì lịch sử thế giới là lịch sử của giai cấp đấu tranh, biểu tượng là cuộc cách mạng vô sản tháng 10, 1917 lật đổ triều đại Nga Hoàng Tsar Nicolas II. Tại Trung Hoa, Mao Trạch Đông đã thôn tính Trung Hoa lục địa năm 1949 và Tưởng Giới Thạch phải di tản ra đảo Đài Loan. Chủ trương khủng bố, bạo động của CS đã giết hại hàng chục triệu sinh linh từ Đông sang Tây, từ Nam chí Bắc, gieo rắc nỗi kinh hoàng cho nhân loại.

Trước sự bành trướng nhanh chóng của chủ nghĩa CS quốc tế, Hoa Kỳ đã gia tăng guồng máy an ninh quốc nội và tình báo quốc ngoại, ban hành và tu chính nhiều đạo luật ngăn ngừa phá rối trị an. Từ năm 1798 Hoa Kỳ đã ban hành luật Alien and Sedition Act ngăn ngừa và trừng trị cuồng ngôn nhằm làm mất uy tín chính quyền địa phương và trung ương... Năm 1917, Hoa Kỳ ban hành luật Espionage Act, đồng thời với cuộc cách mạng vô sản tại Nga xô. Năm 1901, Tổng thống William McKinley bị các phần tử chủ trương

vô chính phủ ám sát. Tiểu bang New York ban hành luật ngăn ngừa tội phạm ám sát vì lý do chính trị và âm mưu lật đổ chính phủ. Năm 1919 Schenck, đảng viên CS, đã bị kết án vi phạm luật Espionage Act 1917 vì sách động thanh niên phản đối chiến tranh và cản trở vấn đề tuyển mộ binh sĩ. Năm 1919 tại Ohio, Debs, một thủ lĩnh CS, đã đọc diễn văn trước 1,200 khán giả nhằm sách động chống chiến tranh, xúi dục thanh niên bất tuân lệnh nhập ngũ, đã bị kết án trên 10 năm. Năm 1927 tại California, Whitney, đảng viên CS, bị kết án vi phạm luật Criminal Syndicalism Act, tổ chức phá hoại, dùng bạo lực làm phương tiện lật đổ chính quyền hợp pháp.... Năm 1951, chiếu luật Smith Act, 11 lãnh tụ CS đã bị kết án vì chủ trương bạo hành, lật đổ chính phủ...

Tại nhiều tiểu bang Hoa Kỳ, Quốc hội đã ban hành luật trừng trị các hành động phá rối trị an, lật đổ chính phủ. Các luật lệ cấp Liên bang cũng như cấp Tiểu bang hiện nay vẫn còn có hiệu lực áp dụng đối với các hành vi phá rối trị an, lợi dụng tự do ngôn luận truyền xuyên tạc, sách động quần chúng tạo nguy cơ cho nền an ninh quốc nội.

Mặc dù hiện nay Hoa Kỳ giao thương với các nước cộng sản, nhưng các chính quyền độc tài vẫn đối nghịch với thế giới tự do, chứ không có nghĩa bang giao tức là xoá bỏ làn ranh Quốc Cộng.

Chúng tôi xin đơn cử một thí dụ về luật tiểu bang đối với chủ nghĩa cộng sản, nhân viết về vụ William Joiner Center thuộc Trường Đại Học Massachusetts tại Boston, tiểu bang Massachusetts, thuê hai cán bộ CSVN tham gia vào công tác viết về lịch sử người Việt tỵ nạn hải ngoại mà trong suốt gần hai năm nay từ tháng 1/2000 đến tháng 3/2002, chúng ta đã nỗ lực tranh luận với Đại học Mass tại Boston hầu điều chỉnh hành động vi phạm luật lệ của Đại học Mass.

Luật của tiểu bang Massachusetts, định nghĩa các tổ chức khuynh đảo là những tổ chức có mục đích chung nhằm lật đổ chính quyền hợp pháp bằng phương pháp bạo động hay các phương thức bất hợp pháp khác. Đảng Cộng sản là đảng có mục đích khuynh đảo, do đó đảng Cộng sản là đảng không được luật Massachusetts công nhận.

Tổng trưởng Tư pháp có nhiệm vụ điều tra và truy tố các **tổ chức khuynh đảo**. Đảng viên các tổ chức khuynh đảo thường bị truy tố về tội hình sự, không được ứng cử vào các chức vụ công cử, không được bổ nhiệm vào các chức vụ tại các cơ quan công quyền, không được tuyển dụng vào các cơ sở giáo dục công lập và tư thực, và bị cấm hành nghề trong một số ngành dịch vụ, không được nhập tịch, v.v.

Luật Massachusetts, Chương 264:

Điều 16 ấn định "... Subversive organizations... mean any form of association... whether incorporated or otherwise for the common purpose of advocating, advising, counseling or

inciting the overthrow by force or violence or by any unlawful means, of the government of the Commonwealth or of the United States”.

Điều 16A “The Communist Party is hereby declared to be a subversive organization”.

Điều 17 “A subversive organization is hereby declared to be unlawful”.

Điều 18 “The attorney general shall bring an action... against any organization which has reasonable cause to believe is a subversive organization”.

Điều 19 “Any person who becomes or remains a member of any organization knowing to be a subversive organization shall be punished by imprisonment in the state prison for not more than three years....”.

Điều 20 “No person who has been convicted of a violation of the provisions... of section nineteen... shall be eligible to... employment... in any public or private institution... The attorney shall have jurisdiction in equity to restrain and enjoin any such person from performing such duties.”

Ông Kevin Bowen, giám đốc WJC đã công nhận Hoàng Ngọc Hiến là đảng viên đảng Cộng sản Việt Nam. Về tư tưởng định hướng văn học, Hoàng Ngọc Hiến viết trong cuốn sách về văn chương và văn học như sau:

“Cứ như Hồ chủ tịch trình bày về mục đích viết của mình thì mục tiêu của nghệ sĩ cách mạng trước hết phải hướng về sự cải tạo cách mạng xã hội, mục tiêu đó phải trở thành nguyện vọng thiết tha, ham muốn tột bậc của người nghệ sĩ” (Văn học và Học văn trang 9) (Based on President Ho’s purpose of writing, the objective of a revolutionary writer is first of all to aim at creating a revolutionary society, this purpose shall become a passionate aspiration, an absolute desire of the writer.....)

Vụ kiện Trung tâm William Joiner Center, đã xảy ra gần 20 năm nay, là một việc làm để bảo vệ chính nghĩa mà các đoàn thể Cộng đồng bày tỏ thái độ, nói lên tiếng nói chung của người Việt hải ngoại.

Trong sinh hoạt của người Việt hải ngoại, Cộng Đồng là một định chế (institution) mới sinh hoạt theo tinh thần Làng, Xã, Quận, Tỉnh của nền pháp chế Việt Nam Cộng Hoà. Các cộng đồng, các đoàn thể xã hội, văn hoá, ái hữu cũng là những hiệp hội bất vụ lợi được hình thành để phục vụ phúc lợi chung của quý vị đồng hương về các khía cạnh văn hoá, an sinh, xã hội, kinh tế và bày tỏ thái độ chính trị quốc gia, không hỗ trợ hay chấp nhận các hành vi chà đạp nhân quyền trái với chủ trương đã quy định trong Hiến pháp Việt Nam Cộng Hoà cũng như Hiến pháp các quốc gia tự do và Hiến Pháp Hoa Kỳ.

Triết lý hành động này, phù hợp với chủ trương, đường lối chung của chúng ta trong vấn đề tranh đấu cho lý tưởng tự do, dân chủ, công lý và nhân quyền cho nhân loại nói chung và cho Việt Nam nói riêng. Các đoàn thể xã hội, ái hữu, cộng đồng đã và đang trở thành môi trường kết nạp mọi khuynh hướng quốc gia trong công tác phục vụ nhân sinh về các phương diện văn hoá, xã hội, kinh tế, chính trị, vừa phục vụ nhân quần xã hội, vừa xúc tiến mặt trận chống kẻ thù chung của dân tộc. Từ những cuộc tranh đấu cho vấn đề đoàn tụ gia đình, cứu người vượt biển, chống âm mưu vĩ nhân hóa Hồ Chí Minh, đến đòi hỏi phóng thích tù nhân lương tâm và tù nhân chính trị, tố cáo với công luận quốc tế tội ác của CSVN vi phạm Hoà Ước Ba Lê năm 1973, xâm lăng VNCH, giết hại hàng triệu sinh linh và ngày nay đem giang sơn cẩm tú dâng cho Tàu cộng. Tập thể người Việt hải ngoại đã kiên gan cùng tuế nguyệt tranh đấu tái lập tự do, dân [chủ] cho Việt Nam trong suốt giai đoạn lịch sử từ 1975 đến nay...

Các đoàn thể, cộng đồng VN hải ngoại đang thực hiện vai trò lịch sử vận động quốc tế, tranh đấu cho nhân quyền, phủ nhận giá trị của các hiệp định bán đất và lãnh hải cho Trung Cộng của chính quyền Hà Nội với hàng trăm cuộc biểu dương lực lượng, hoàng dương chính nghĩa quốc gia khắp năm châu bốn bể vì đâu đâu cũng in hình dấu vết của con cháu Lạc Hồng trong những thập niên vừa qua.

Sự tranh đấu của các đoàn thể, cộng đồng và người Việt tỵ nạn CS là do lòng nhân đạo thôi thúc “Việc nghĩa cốt ở yên dân. Quân điếu phạt chỉ vì khử bạo” trong tinh thần “lấy nhân nghĩa để thắng hung tàn. Đem chí nhân thay cường bạo” chứ không thể phân thân, uống máu quân thù như chủ trương bạo hành của chủ nghĩa Cộng sản.

Với ý chí phấn đấu can trường và không hề mỏi mệt, người Việt hải ngoại, dù thuộc đoàn thể ái hữu, xã hội, tôn giáo, hay cộng đồng, đã và đang công khai tranh đấu trong tinh thần “Quốc gia hưng vong, thất phu hữu trách”.

Ước mong sinh hoạt của Tập Thể Người Việt Hải Ngoại được thái bình, thanh vượng, trong ấm ngoài êm. Những người tự nguyện tham gia sinh hoạt ái hữu, xã hội, tôn giáo, cộng đồng, sinh hoạt với tinh thần phục vụ phúc lợi chung (common good) cấp thành phố, quận hạt, tiểu bang, liên bang và quốc tế thể hiện chủ đích của một cơ chế chính phủ hợp pháp, đáp ứng nhu cầu chung của dân tộc, tiếp nối sứ mệnh của chính phủ Việt Nam Cộng Hoà trước 1975. Một chính phủ hải ngoại, được trang bị với tinh thần “tam cổ thảo luận” không chủ trương cạnh tranh mà chủ trương hợp tác, quy tụ các khuynh hướng quốc gia, tôn trọng tự do, dân chủ và hoạt động công khai để thu phục nhân tâm, hầu hoàn thành sứ mệnh hỗ trợ đồng bào quốc nội hình thành một chính quyền theo tiến trình dân chủ, được quốc dân tán phong vào vai trò lãnh đạo thay thế chế độ CS hiện nay để thực sự bảo toàn lãnh thổ, tái lập tự do, dân chủ, hạnh phúc cho đồng bào Việt Nam.

Ước mong người Việt quốc gia luôn luôn đoàn kết một lòng tỏ rõ lập trường quốc gia, dân tộc, thì cộng đồng hải ngoại sẽ là hậu phương vững mạnh, muôn người như một. “Thiên địa nhất gia, thiên hạ nhất nhân”, thì đại nghiệp cứu quốc để thoát khỏi ách độc tài đảng trị của CS vô thần, đem lại tự do, hạnh phúc cho đồng bào quốc nội ắt hẳn sẽ chóng được viên thành.

“Xin ơn Trên phù hộ chúng ta”.

Trần Xuân Thời

Nguồn: Internet eMail by Trần Xuân Thời chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, January 7, 2020
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*